

скача, бѣхти се. А той съ лѣвата рѣка откача вжжето отъ седлото и го омотава, омотава. И го хвърля на земята, както го хвърли и тоя юнакъ предъ насъ. Яки хора! — завърши Мавроди съ завистъ въ гласа си. — Вълкоборци!.. Мечкадари!..

Стъмни се. Шейната предъ тѣхъ се тъмнѣеше срѣдъ бѣлината на снѣга. Стана студено. Подъ копитата на конетѣ снѣгътъ скърцаше.